

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Baptistae Mantuani Carmelit[a]e de patientia aurei libri
tres**

Baptista <Mantuanus>

Dauentrie, 1515

Aegritudo pr[a]eseruat a multis flagitijs ca.xl

urn:nbn:de:hbz:466:1-30534

Libet Secundus.

et a plius illis t'pib' quosdam supuixisse. rñdebo et posteriorib' secul' idē contigisse. 7 nūc quoq; cōtingere, Argātonis rex Tartesiorum cētuz quināgiuta, Cinyras rex Cyprioz decez ampli'. Epimenides cētuz qnquaginta septē, Borgia sicul' cētum octo, vel vt Pausanias inqt centū qnq;. M. Valeri' Coruinus cētuz. Terentia Ciceronis cētuz 7 septem vixit annos. Sub Tito et Uespasiano, sicut Plini' meminit in septimo libro naturalis histo. cēsu per Italiā agitato viri cētuz 7 viginti ānos nati. Parmē tres repte sunt, Brixellī centū 7 viginti qnq; vnus. Itē Parmē centū 7 triginti ānorum reperti duo, in Ueleiatio oppido Placētino ducentoz 7 decez annoruz sex. Joānes quidā Caroli Magni Romanoꝝ Imperatoris armiger vite lōgitudine par. Nestori tercētuz ānos vixisse phibetur. Ex quib' verisimile satis est qd Petr' Aponēsis rōnez syderales sequēs in cōciliatore, dē vitā humanaz mō breuiari, mō produci pvariō cursu et d' s'positiōe coeloz. Patet etiā vanū esse qd Epigenes, 7 Berosus, Petosyris 7 Necepsos, 7 alij mathematici de t'minis vite tradiderūt Nō ego de spacio vite nrē dolēduz, sz omīno curādūz ne frustra viuam'. Phocylites dē vitaz eē trochuz est aut troch' reuolutio, rota, cursus, cuius finis cert', sed qñ, incertū. Propterea Christo dictū est. Vigilate itaq; qz nescitis diem neq; horam

Quā egritudo pseruata a multis flagitijs **Ca. xl**

Est aliud qddaz in infirmitatib' priuilegiū singulare, quod in liberis ciuitatib' licet aduertere, vbi vt plurimuz factiōes sunt, 7 contētio ē inter ciues de potētia, et de honore ac p'sidētia, duz enīz qsq; clientelas habz, et suos tueri ac extollere nitit', cum magno cōscientiē detrimēto, multū laborz, multuz piculoꝝ freqnter suscipimus, et petetētiz in āgustias pellimur, a qbus explicari ac expediri postmodū vel impossibile vel certe difficile. At qui bene valet, et ab hmōi officijs cōtinet, ignau' segnis, stolid' putat, sed q morbo impediēte detinet, malaz operaz cōsciētē nō ponit offendiculū, et apd omēs in p'optu habet excusatiōez, viuūt sibi, sanos at sibi viuere nō

Tiber Secundus

licet vnoquoque in sui fauore illud Platonicez vsurpate. Nō soluz nobis nati sum⁹, sed ortus nri partē patria, partēz amici sibi vendi cāt. Quot putas reperiri posse, q̄ mallēt se morbo vel grauissio tunc detētos fuisse, cuz aliqñ illa Bononię negocia tractauerūt, aut cum illis amicis fauerūt, vñ postmoduz seditiōes exorte, tumult⁹ excitati, manus cōfertē sunt, ac excidia et incēdia subsecuta: Cum Luci⁹ Catilina (cuius impiū ac immanē conatū Cicero sua prudentia res p̄ssit) ciuili bello supatus ⁊ accepto letali vulnere corruēs terrā morzdit, maluisz tū cuz eaz cōiurationē adort⁹ est podagra laborasse duo fratres ex Bracchoz familia viri seditiosi, Caius ⁊ Tiberi⁹, cuz se insidijs cir cūuentos, et ab armatis ciuib⁹ oppressos videre, cupij sent se tunc cuz de lege Agraria facere ad populū verba coeperūt chiragrae dolorib⁹ infestatos. Iuli⁹ Cēsar, qui tātam est ausus tyrāniā dē cuz in senatu se a cōiuratis peti cōspexit ⁊ cōfodi, p̄optasset se tūc qñ cuz copijs Rubiconē traiecit, grauissia febre correptū egrotasse Egritudines igit et si a q̄busdā virtutū officijs tardant ab innūeris tñ que facturi icursurive fueramus delictis periculisqz nos liberāt Posses in patria tua multa repire q̄ dictis meis astipulent⁹ sz parconā ea et nō fuisse, ⁊ postqz facta sūt, ex memoria hoiz recessisse desyde ro. Nōnūqz igit vnus viri ifirmitas toti⁹ familie, toti⁹ citatis, toti⁹ etiā puicię ē sanitas. Ecōtra vni⁹ sanitas, est multoz ⁊ pene infinitoz egritudo, Et in hoc Dei bonitas, sil ⁊ puidētia maxie cernit q̄ nostris incōmodis voluit p̄modū aliqd admiscere, vt vnus amaritudinē, dulcedo temperaret alteri⁹. Ita fit vt ex his nre vite miseri rijs ⁊ grūnis si bñ vti sciuerim⁹ foelicitatē possum⁹ exprimere

Quæ ex aduersitatib⁹ nascatur iucūditas spūalis.

Quæ Rāseamus ad spūalia tpa Pauli apli hoc est **Ca. xli.**
Ad spūuales fruct⁹ animę bñualētis, palato dulcissimos Sed gradiamur ea via quā ipse mōstrauit ne nouā adorti fortasse fallamur. Sed quo meli⁹ percipere possis, p̄us sentētiaz vnaz Platonicoz euoluā, Quāt eniz Platonici duplicē esse p̄tutes, vnā purā

M j